

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΛΕΣΜΑ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Τη Δευτέρα 7 Σεπτέμβρη 2020 συνεδρίασε η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ και εξέτασε τα καθήκοντα και τη δράση του Κόμματος και της ΚΝΕ στις σύνθετες και δύσκολες συνθήκες, που διαμορφώνονται για τον λαό, από την πορεία των διεθνών και εσωτερικών εξελίξεων. Οι εξελίξεις αυτές καθορίζονται:

► Από την περαιτέρω όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, μέσα στους οποίους εντάσσονται και οι αντιθέσεις των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας, η κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας.

► Από την πορεία και το φούντωμα της πανδημίας στη χώρα μας και διεθνώς, την τραγική κατάσταση στα δημόσια συστήματα Υγείας, τις συνέπειες της πανδημίας στη ζωή και τα δικαιώματα της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, ως αποτέλεσμα της αντιλαϊκής πολιτικής και μέτρων.

► Από το ξέσπασμα, την εξέλιξη και το βάθος της οικονομικής κρίσης, η οποία δεν έχει ως βασική αιτία την πανδημία, όπως ισχυρίζονται οι αστικές κυβερνήσεις και οι διεθνείς οργανισμοί. Στην παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία προϋπήρχαν σοβαρά προβλήματα υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου, που οδηγούσαν μαθηματικά σε μια νέα κρίση, η οποία επιταχύνθηκε από την πανδημία.

► Από την ένταση του αυταρχισμού, της καταστολής, του αντικομμουνισμού, όπως εκδηλώθηκε το τελευταίο διάστημα με την ψήφιση από την κυβέρνηση της ΝΔ του νέου νόμου για τον περιορισμό και την απαγόρευση των διαδηλώσεων.

Οι παραπάνω παράγοντες, παρά τη σχετική τους αυτοτέλεια, δεν είναι ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλον, ούτε πολύ περισσότερο «συνέπεσαν» συγκυριακά, όπως

ισχυρίζονται η κυβέρνηση και τα άλλα αστικά κόμματα, που ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος είναι καλύτερος διαχειριστής της ίδιας αντιλαϊκής στρατηγικής.

Αυτοί οι παράγοντες αλληλοτροφοδοτούνται, γιατί στην πραγματικότητα πρόκειται για εκφάνσεις της ίδιας αστικής πολιτικής, που στον πυρήνα της έχει τη διασφάλιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου σε όλα τα επίπεδα, την εξυπηρέτηση της καπιταλιστικής λειτουργίας και ιδιαίτερα τη θωράκιση της ανταγωνιστικότητας της καπιταλιστικής οικονομίας. Κατά συνέπεια, έρχονται σε ριζική αντίθεση με τις ανάγκες των εργαζομένων και των λαών. Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και η «θεραπευτική» αντιμετώπιση της πανδημίας, π.χ. εμβόλιο, υποτάσσεται στους διάφορους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Πρόκειται, τελικά, για τα αδιέξοδα του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος.

Αυτή η πολιτική, από τη μία ενισχύει την επίθεση στα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα, επικαλούμενη και τις «έκτακτες συνθήκες», ενώ από την άλλη εμπλέκει τον λαό στους ανταγωνισμούς ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη και τις συμμαχίες τους, για το ποιος θα βγει πιο κερδισμένος στην παρούσα φάση. Αυτούς τους ανταγωνισμούς, που αφορούν τόσο τις διαπραγματεύσεις για τα νέα χρηματοδοτικά πακέτα στήριξης των επιχειρηματικών ομίλων όσο και τον έλεγχο πλουτοπαραγωγικών πηγών και ενεργειακών δρόμων, καλούνται να τους πληρώσουν οι λαοί με περισσότερη εκμετάλλευση, φτώχεια, ανεργία, ακόμη και με το αίμα τους σε περιπτώσεις πολεμικών εμπλοκών.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ απευθύνεται στην εργατική τάξη, στους βιοπαλαιστές αυτοαπασχολούμενους ΕΒΕ και αγρότες, στη νεολαία και τις γυναίκες των λαϊκών δυνάμεων, στους συνταξιούκους, στους προοδευτικούς ανθρώπους, επιστήμονες, καλλιτέχνες.

Τους καλεί σε αγωνιστική συμπόρευση με το ΚΚΕ:

► Για την προστασία της ζωής και της υγείας του λαού.

► Για την υπεράσπιση των εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων, για να καταργηθούν οι αντεργατικές διατάξεις των Πράξεων Νομοθετικού Περιεχομένου, να μη μείνει κανένας εργαζόμενος χωρίς αξιοπρεπές εισόδημα.

► Για την υπεράσπιση των λαϊκών ελευθεριών ενάντια στην κρατική καταστολή και τις απαγορεύσεις, ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία.

► Για να δυναμώσει ο αγώνας ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τη συμμετοχή της χώρας μας στα σχέδια των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ. Καμία αλλαγή διεθνών συνθηκών, καμία συμμετοχή στα παζάρια συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου υπό «ευρωΝΑΤΟϊκή εποπτεία». Τα σύνορα, τα κυριαρχικά δικαιώματα, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας δεν μπορούν να τα εγγυηθούν οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ, τα παζάρια και οι συμφωνίες των αστικών τάξεων και κυβερνήσεων.

Για τους ανταγωνισμούς στην Ανατολική Μεσόγειο, τις αντιθέσεις των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας, την όξυνση της τουρκικής επιθετικότητας.

Βρισκόμαστε μπροστά σε πολύ επικίνδυνες εξελίξεις στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, του Αιγαίου, της Κύπρου. Αυτές οι εξελίξεις καθορίζονται από την πολιτική των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, τους ανταγωνισμούς τους με Κίνα, Ρωσία για τον έλεγχο λιμανιών, φυσικού πλούτου από τους ενεργειακούς κολοσσούς, την εμπλοκή των αστικών τάξεων της περιοχής, που επιδιώκουν τη γεωστρατηγική τους αναβάθμιση. Σε αυτήν την παγκόσμια ισορροπία δυνάμεων επιδρούν και οι συνέπειες της πανδημίας. Αυτό είναι και το πλαίσιο μέσα στο οποίο εξελίσσεται σήμερα και η αντιπαράθεση των αστικών τάξεων Ελλάδας - Τουρκίας, η κλιμάκωση της τουρκικής επιθετικότητας με την αμφισβήτηση συνόρων και διεθνών συνθηκών. Μάλιστα, η βαθύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ αλλά και δυνάμεων της ΕΕ, όπως η Γαλλία, με επιλογή της ελληνικής αστικής τάξης, είναι παράγοντας που κάνει πιο περίπλοκη και επικίνδυνη την κατάσταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Και μόνο το γεγονός ότι οι πολεμικοί στόλοι των δύο κρατών είναι παραταγμένοι, εδώ και έναν μήνα, σε θέση μάχης στην Ανατολική Μεσόγειο, αρκεί για να δείξει τους μεγάλους κινδύνους για τους λαούς, αλλά και για να καταρρίψει τον εφησυχασμό που καλλιεργούσαν συστηματικά όλες οι κυβερνήσεις, της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ, που ισχυρίζονται ότι αν η Ελλάδα ήταν «πρωταγωνίστρια» στα ΝΑΤΟικά σχέδια, αυτό θα θωράκιζε και τα κυριαρχικά της δικαιώματα. Σήμερα χρεοκοπεί με πάταγο αυτή η θέση, με βάση την οποία γέμισαν την Ελλάδα αμερικανοΝΑΤΟικές βάσεις, έστειλαν στρατιωτικές αποστολές εκτός συνόρων, δαπανούν κάθε χρόνο 4 δισ. ευρώ για το ΝΑΤΟ. Παρ' όλα αυτά, επίκειται νέος γύρος εξοπλισμών, που θα κληθεί πάλι να πληρώσει ο ελληνικός λαός και που δεν γίνονται για την άμυνα της χώρας, όπως δείχνει η απόφαση αποστολής συστοιχίας «Πάτριος» των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στη Σαουδική Αραβία, που εξυπηρετεί τα επιθετικά σχέδια των ΗΠΑ σε βάρος των λαών. Η στάση των παραπάνω δυνάμεων - συμμάχων της

ελληνικής αστικής τάξης, παρά τα - κατά καιρούς - λόγια «συμπάθειας», δεν μπορεί να κρύψει ότι υπαγορεύεται από την επιδίωξη ενίσχυσης των θέσεών τους στην περιοχή ενάντια σε Ρωσία, Κίνα, τη διατήρηση της ΝΑΤΟικής συνοχής - η οποία συνοχή δέχεται κλονισμούς - και τη σταδιακή προώθηση της αναβάθμισης της Τουρκίας στο καθεστώς συνεκμετάλλευσης στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Οι συμφωνίες σκοπιμότητας, που υπέγραψε η κυβέρνηση της ΝΔ με την Ιταλία και την Αίγυπτο για την οριοθέτηση των θαλάσσιων οικονομικών ζωνών, είναι ενταγμένες στην προοπτική της συνδιαχείρισης και στον μεγαλύτερο ακόμα συμβιβασμό που θα ακολουθήσει με την Τουρκία.

Το επιχείρημα που καλλιεργείται συστηματικά από διάφορα τμήματα της αστικής τάξης, ότι με αυτόν τον τρόπο αποφεύγεται μια πολεμική αναμέτρηση, είναι ψεύτικο και παραπλανητικό, κρύβει τις ευθύνες της αστικής εξωτερικής πολιτικής, που υπηρετεί γενικά τα μονοπώλια, εγχώρια και ξένα, συγκαλύπτει ταυτόχρονα τις μεγάλες διαχρονικές ευθύνες των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων (συμφωνίες Ελσίνκι, Μαδρίτης, για τις στρατιωτικές βάσεις και άλλα), οι οποίες είναι συνένοχες για το πώς φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση. Εκμεταλλεύεται την αυτονόμη θέληση του ελληνικού λαού να ζει ειρηνικά και φιλικά με τους άλλους λαούς. Αυτή η γραμμή της αστικής τάξης ανοίγει το δρόμο σε νέες εκκωρήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων σε βάρος του λαού.

Οι όποιες τέτοιες συμφωνίες ανοίγουν μόνο τον νέο γύρο των πολεμικών συγκρούσεων, βάζοντας σε κίνδυνο τον ελληνικό και τους γειτονικούς λαούς.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται για προσωρινές συμφωνίες ανάμεσα σε αστικές τάξεις, ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και ενεργειακούς κολοσσούς, που προετοιμάζουν τον νέο γύρο ανταγωνισμών και πολεμικών συγκρούσεων. Άλλωστε, και οι ιμπεριαλιστικές συμφωνίες αλλάζουν με αναδιάταξη δυνάμεων και συμφερόντων, με την όξυνση του ανταγωνισμού.

ΣΥΡΙΖΑ και ΚΙΝΑΛ, παρά κάποιες επιμέρους διαφορές για αντιπολιτευτικούς κυρίως λόγους, στηρίζουν την κυβερνητική πολιτική και τις συμφωνίες που υπογράφει η ΝΔ. Δεσμεύονται μάλιστα να τις τηρήσουν. Διάφορες, επίσης, ομοιοπολιτιστικές δυνάμεις, με τις θέσεις τους, ρίχνουν νερό στον μύλο της γραμμής της συνεκμετάλλευσης που προωθεί η ελληνική αστική τάξη σε συνεργασία με τις ΗΠΑ και την ΕΕ. Ορισμένοι, μάλιστα, φτάνουν στο σημείο να αρνούνται την ύπαρξη κυριαρχικών δικαιωμάτων ή να τα αποσπούν τελείως από την εδαφική ακεραιότητα. Στην πράξη, παίζουν το παιχνίδι των ιμπεριαλιστικών κέντρων και της ελληνικής αστικής τάξης, η επιθετικότητα της οποίας μπορεί να συνυπάρχει και με παραχωρήσεις για να αποκτήσει αλλού οφέλη. Αφήνουν το «ελεύθερο» στην αστική τάξη να ορίζει ως «πατριωτικό συμφέρον» τα κάθε φορά δικά της ταξικά συμφέροντα και να εγκλωβίζει τον λαό κάτω από τη δική της σημαία, με την αποδοχή των εθνικιστικών της εξάρσεων αλλά και των ιμπεριαλιστικών παζαριών και συμβιβασμών.

Άλλωστε, η ελληνική αστική τάξη συμβάλλει στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και με τη στάση της στην όξυνση των αντιθέσεων, στις επεμβάσεις και στις πολύμορφες πιέσεις, άρα και στις επακόλουθες αλλαγές συνόρων, προβλήματα δηλαδή που όλα πλήττουν τους λαούς. Το ελληνικό αστικό κράτος καθώς και όλες οι κυβερνήσεις που υπηρετούν την αστική τάξη, διεκδικούν να διαδραματίζουν ρόλο - κλειδί στη συμμετοχή εκμετάλλευσης του πλούτου της περιοχής, σε επικίνδυνα σχέδια για τους λαούς, αφού στηρίζουν έμπρακτα τον

πολλαπλασιασμό στην Ελλάδα αμερικανοΝΑΤΟικών στρατιωτικών βάσεων, την πλήρη ένταξη των ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, που οδηγούν στον πόλεμο, στην αλλαγή συνόρων, στον κατακερματισμό, σε προσαρτήσεις, που γεννούν και το Προσφυγικό - Μεταναστευτικό κ.λπ.

Η Ελλάδα είναι απολύτως ευθυγραμμισμένη με τη στρατηγική του ΝΑΤΟ, που έχει στόχο την περικύκλωση της Ρωσίας και την ανάπτυξη δυνάμεων στη Μαύρη Θάλασσα και τη Βαλτική, έχει αποδεχτεί το δόγμα του «πρώτου πυρηνικού πλήγματος», τα σχέδια για παράπέρα επέκταση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια με «οδηγό» τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αναλαμβάνει με προθυμία, στο πλαίσιο του ΝΑΤΟϊκού καταμερισμού, το ρόλο «διαύλου» προς τους ανταγωνιστές του ΝΑΤΟ, π.χ. της Ρωσίας, του «μεντεσέ» στα Βαλκάνια. Έχει μετατραπεί σε διευρυμένη, σε σχέση με το παρελθόν, βάση εξόρμησης των ΗΠΑ. Οι κυβερνήσεις της ΝΔ σε σύμπραξη και με το ΠΑΣΟΚ και πριν οι κυβερνήσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι συνένοχες στην επικίνδυνη μετατροπή της Ελλάδας σε στόχο των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Ο λαός μας πρέπει να απορρίψει όλα τα εκβιαστικά διλήμματα, να μη δεχτεί καμία υποχώρηση σε κυριαρχικά δικαιώματα. Η υπεράσπιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων, της εδαφικής ακεραιότητας, των συνόρων, από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων, δεν είναι θεωρίες, κούφια λόγια. Αποκτούν πραγματικό νόημα, μόνο όταν συμβαδίζουν με την πάλη:

► Για την απεμπλοκή της χώρας μας από τα επικίνδυνα σχέδια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ, της ΕΕ.

► Για να κλείσουν οι ξένες στρατιωτικές βάσεις στην Ελλάδα.

► Για την αποδέσμευση από αυτούς τους οργανισμούς, με τον λαό στην εξουσία, ιδιοκτήτη του πλούτου που παράγει.

Αυτός είναι ο μόνος δρόμος που συμφέρει την Ελλάδα των εργατών, των αγροτών, των βιοπαλαιστών επαγγελματιών, βιοτεχνών, εμπόρων, επιστημόνων, ανδρών και γυναικών, των νέων και των συνταξιούχων. Και όχι η Ελλάδα των μονοπωλίων, του κοσμοπολιτισμού του μεγάλου κεφαλαίου και των κάθε είδους πολιτικών διαχειριστών τους.

Αν οι λαοί στην περιοχή βαδίσουν το δικό τους δρόμο, θα βρουν τρόπο να λύσουν τις όποιες διαφορές. Δεν ισχυριζόμαστε ότι δεν θα υπογράφονται Συμφωνίες, ότι δεν θα γίνεται κανένας διάλογος, ότι δεν θα υπάρχουν και κάποιοι αμοιβαίοι συμβιβασμοί σε αυτήν την πορεία, αλλά αυτοί θα είναι σε όφελος των ίδιων των λαών και των δικών τους αμοιβαίων συμφερόντων. Είμαστε κάθετα αντίθετοι με τις συμφωνίες κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, τις συμφωνίες που εκφράζουν συμφέροντα των αστικών τάξεων και όχι των λαών, έχουν κληρονομηθεί ή ανακύψει σε συνθήκες ανταγωνισμού γειτονικών καπιταλιστικών κρατών.

Η αναζωπύρωση της πανδημίας στην Ελλάδα φέρει τη σφραγίδα της κυβερνητικής πολιτικής, που έπαιξε την υγεία του λαού στον τζόγο των μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων, ειδικά στον Τουρισμό και τις Μεταφορές, που έκανε «εκπτώσεις» στα υγειονομικά πρωτόκολλα και τα μέτρα προστασίας. Άλλωστε, και από την αρχή της διαχείρισης, κριτήριο δεν ήταν η υγεία του λαού, όπως υποκριτικά έλεγε η κυβέρνηση, αλλά το να μη γονατίσει το ρημαγμένο δημόσιο σύστημα Υγείας, που με ευθύνη της σημερινής και όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων βρίσκεται στη σημερινή κατάσταση. Κριτήριο ήταν να ελεγχθούν καλύτερα οι συνέπειες της πανδημίας στην οικονομία, κυρίως κατά την τουριστική περίοδο, να αποφευχθούν τριγμοί στην κυβερνητική σταθερότητα από μια ανεξέλεγκτη έξαρση της πανδημίας, όπως αυτή που είδαμε σε άλλες χώρες της ΕΕ και των ΗΠΑ. Κριτήριο ήταν, επομένως, η εύρυθμη λειτουργία του καπιταλισμού. Η διεθνής, μάλιστα, δυσκολία του συστήματος στην αντιμετώπιση της πανδημίας, με τις εκατόμβες νεκρών, φανερώνει ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο, οφείλεται συνολικά στην αντιμετώπιση της υγείας ως εμπορεύματος, στη βαρβαρότητα του συστήματος.

Από τη μια, περιορισμός στο ελάχιστο κάθε προληπτικού μέτρου που θα απέτρεπε τους τουρίστες - πελάτες, συνωστισμός στα Μέσα Μεταφοράς, ελλιπή μέτρα στις δομές ηλικιωμένων και προσφύγων - μεταναστών, αυξάνοντας την πιθανότητα ακόμα και μαζικών κρουσμάτων και, από την άλλη, «νουθεσίες» προς τον λαό για την τήρηση των προληπτικών μέτρων, προσαρμόζοντας και κάποια επισημονικά δεδομένα. Την ίδια στιγμή, η μεγαλοεργοδοσία αποκρύπτει κρούσματα κορονοϊού σε χώρους δουλειάς,

ενώ απαιτεί ακόμη και την προσέλευση στη δουλειά εργαζομένων που θα έπρεπε να είναι σε καραντίνα.

Η αύξηση των κρουσμάτων, η οποία χαλαρότητα καλλιέργηθηκε είναι ο καθρέφτης της δικής της ανευθυνότητας, των παλινωδιών και των αντιφάσεων της στα μέτρα προστασίας, κυρίως όμως της υποταγής της δημόσιας υγείας στην κερδοφορία των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Η ανησυχία γίνεται ακόμη μεγαλύτερη ενόψει της έναρξης της νέας εκπαιδευτικής χρονιάς, που ξεκινά με τεράστιες ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς και υποδομές, ως αποτέλεσμα της πολιτικής όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων. Αυτές οι ελλείψεις είναι που διαμορφώνουν συνθήκες συγχρωτισμού στα σχολεία.

Το πιο σημαντικό είναι ότι η κυβέρνηση δεν αξιοποίησε τον κερδισμένο χρόνο από τις θυσίες του λαού, για να θωρακίσει το δημόσιο σύστημα Υγείας από ένα αναμενόμενο δεύτερο κύμα στις συνθήκες του χειμώνα και από τον κίνδυνο αδυναμίας κάλυψης οξυμένων αναγκών για άλλες σοβαρές ασθένειες (όπως προγραμματισμένα χειρουργεία, που αναβλήθηκαν στο πρώτο κύμα με το γενικό lockdown).

Οι κλίνες και οι ΜΕΘ, η περιορισμένη αύξησή τους, για τις οποίες πανηγυρίζει η κυβέρνηση, δεν επαρκούν ούτε για τις τρέχουσες ανάγκες, πόσο μάλλον για συνθήκες πανδημίας. Η αναμονή για κρεβάτι σε ΜΕΘ σε «κανονικές» συνθήκες φτάνει μέχρι και τους 50 ασθενείς τη μέρα, ενώ το χειμώνα, με την έξαρση της γρίπης, ξεπερνά τους 100.

Άμεσα απαιτείται:

- ▶ Να γίνουν μαζικές προσλήψεις μόνιμων ιατρών και νοσηλευτών στην Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και τα Νοσοκομεία, καμία απόλυση, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων και των επικουρικών.
- ▶ Μαζικά, επαναλαμβανόμενα τεστ στους εργαζόμενους στην Υγεία και την Πρόνοια, στα ΜΜΜ, στην Εστίαση, στον Τουρισμό, στο Εμπόριο αλλά και στους μεγάλους χώρους δουλειάς (εργοστάσια κ.τ.λ.).
- ▶ Να ανοίξουν όλες οι μονάδες Υγείας και τα προνοιακά ιδρύματα για ανάπηρους και χρόνιους πάσχοντες, που έκλεισαν τα τελευταία χρόνια, εξασφαλίζοντας πλήρες μόνιμο προσωπικό και ανάλογες υποδομές λειτουργίας.
- ▶ Σχέδιο επίταξης όλων των δομών και υπηρεσιών του ιδιωτικού τομέα Υγείας και Πρόνοιας, για να μπει σε εφαρμογή, ανάλογα με τις ανάγκες (π.χ. και για τα τεστ μοριακού ελέγχου).
- ▶ Μέτρα προστασίας των εργαζομένων στους τόπους δουλειάς με όλα τα απαραίτητα μέσα για την υγεία και την ασφάλειά τους.
- ▶ Δωρεάν χορήγηση του αντιγριπικού εμβολίου και για τον πνευμονιόκοκκο.

- ▶ Κατεπείγουσες προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στα Μέσα Μεταφοράς για να αυξηθούν τα δρομολόγια, για να μειωθεί ο συγχρωτισμός, με ταυτόχρονη μείωση στην πληρότητα των πλοίων και των αεροπλάνων, με παράλληλη μείωση της τιμής των εισιτηρίων.
- ▶ Αποφασιστική μείωση του αριθμού μαθητών ανά τάξη, ώστε κανένα τμήμα να μην έχει πάνω από 15 μαθητές.
- ▶ Ανάπτυξη δικτύου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας που θα εκφράζεται συγκεκριμένα και στα σχολεία. Με παρουσία νοσηλευτών στις σχολικές μονάδες, με πρόβλεψη σταθερής παρουσίας γιατρών σε ομάδες σχολείων ή και μόνιμης παρουσίας σε πολυπληθή σχολεία.
- ▶ Έκτακτα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό για μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών και άλλων εργαζομένων, για την αναβάθμιση υποδομών και εξοπλισμού, για καθαριότητα και έλεγχο εφαρμογής των μέτρων υγιεινής και των ατομικών μέσων προστασίας κ.λπ., στις εκπαιδευτικές δομές όλων των βαθμίδων και για την προσχολική ηλικία.

Η πανδημία επέδρασε σαν καταλύτης για το ξέσπασμα μιας νέας και βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης σε παγκόσμια διάσταση, αφού τα σημάδια ήταν ορατά από πριν. Η κρίση προέκυψε από την «κανονικότητα» των αντιφάσεων του καπιταλιστικού συστήματος και κανένα μείγμα διαχείρισης δεν μπορεί να αποτρέψει την εκδήλωσή της.

Η υιοθέτηση επεκτατικής - κείνσιανής πολιτικής από την ΕΕ και τα καπιταλιστικά κράτη, δηλαδή η μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση, με διάθεση κεφαλαίων στους επιχειρηματικούς ομίλους και άλλα παρόμοια μέτρα, που είναι αναγκαία για την καπιταλιστική οικονομική ανάκαμψη, δεν θα φέρει δυναμική ανάπτυξη, ούτε καν στο όποιο επίπεδο του παρελθόντος, γιατί και η προηγούμενη καπιταλιστική ανάκαμψη ήταν ασθενική, δεν έφτασε στα προ κρίσης επίπεδα. Παραμένει και οξύνεται το βασικό πρόβλημα του καπιταλισμού, να επανέλθει σε παλαιότερους ρυθμούς ανάπτυξης και να διαχειριστεί την υπερσυσσώρευση κεφαλαίου, το χρέος κ.λπ.

Πολύ περισσότερο, από αυτήν την ανάπτυξη δεν θα ωφεληθούν οι εργαζόμενοι, ενώ συνεχίζεται και η μεγάλη επίθεση στο εργατικό - λαϊκό εισόδημα και όλα τα δικαιώματα. Η μεγαλύτερη κρατική παρέμβαση, άλλωστε, φορτώνει ξανά, με διαφορετικό τρόπο, τα βάρη στις πλάτες του λαού. Ο λαός καλείται να αποπληρώσει τα νέα κρατικά δάνεια και να σκώσει τα βάρη των ζημιωγώνων ιδιωτικών επιχειρηματικών ομίλων.

Γι' αυτό κι αυτή η πολιτική δεν συνιστά φιλολαϊκή στροφή, όπως ισχυρίζονται ιδιαίτερα δυνάμεις σοσιαλδημοκρατικού προσανατολισμού, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ, που κατηγορεί τη ΝΔ ότι «δεν μπορεί να εφαρμόσει μια τέτοια πολιτική γιατί δεν την πιστεύει». Αποδεικνύεται ότι τα αστικά κόμματα, παρά τις διαφορές τους, έχουν δυνα-

τότητα προσαρμογής στις κάθε φορά ανάγκες και προτεραιότητες του καπιταλιστικού συστήματος. Το ίδιο, άλλωστε, έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ, ως κυβέρνηση, υιοθετώντας πολιτικές που δήθεν πριν αντιπάλευε. Αποδεικνύεται, επίσης, πως το αστικό κράτος, όχι μόνο δεν είναι «πάνω από τάξεις», αλλά παρεμβαίνει με απόλυτο κριτήριο τη σωτηρία του καπιταλιστικού συστήματος.

Τα χρήματα, που κατευθύνονται στη στήριξη του κεφαλαίου, μέσω κρατικών επιδοτήσεων, απαλλάσσοντας τους επιχειρηματίες από χρέη και ζημιές, θα βγουν πάλι από το ξεζούμισμα και τη φοροληστεία των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Η κατάσταση που διαμορφώνεται στους χώρους δουλειάς, με την αξιοποίηση της πανδημίας, είναι εκρηκτική και δεν εξωραϊζεται με τα ψίχουλα των επιδοτήσεων, όπως π.χ. το πρόγραμμα ΣΥΝ-Εργασία, από το οποίο ωφελημένη βγαίνει πάλι η μεγαλοεργοδοσία, με την επιδότηση των μισθών. Η ανεργία, οι απολύσεις, η ημιαπασχόληση, η ραγδαία διεύρυνση των ελαστικών μορφών εργασίας, η εντατικοποίηση, οι άδειες ειδικού σκοπού, η επέκταση της τηλεργασίας, η αύξηση του απλήρωτου εργάσιμου χρόνου, οι απλήρωτες υπερωρίες σε περίπτωση προληπτικής καραντίνας εργαζομένων, οι μειώσεις μισθών, τα χρέη νοικοκυριών, αυτοαπασχολούμενων, μικρομεσαίων αγροτών «χτυπάνε κόκκινο». Τα μέτρα αυτά, που πέρασαν με τις διάφορες κυβερνητικές Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, δεν πρόκειται να φύγουν με τον κορονοϊό, αν το ίδιο το εργατικό - λαϊκό κίνημα δεν επιβάλει την κατάργησή τους. Το ίδιο, άλλωστε, έγινε με την «έκτακτη προσωρινή νομοθεσία» των μνημονίων που μονιμοποιήθηκε από όλες τις κυβερνήσεις.

Χρειάζεται να δυναμώσει η εργατική - λαϊκή πάλη για:

- ▶ Να καταργηθούν άμεσα οι αντεργατικές - αντιλαϊκές διατάξεις των ΠΝΠ.
- ▶ Να εξασφαλιστεί εισόδημα που να ανταποκρίνεται στις οξυμένες ανάγκες για όλους τους εργαζόμενους και ανέργους.
- ▶ Να μη γίνει κανένας πλειστηριασμός πρώτης κατοικίας, καμιά διακοπή σε λαϊκή κατοικία για χρέη σε νερό, ρεύμα, τηλέφωνο.
- ▶ Να μειωθεί ο εργάσιμος χρόνος, χωρίς μειώσεις μισθών. Κατάργηση όλων των μορφών ελαστικής εργασίας.
- ▶ Κοινωνική Ασφάλιση υποχρεωτική για όλους και όλες, με μείωση έως κατάργηση των εισφορών των εργαζομένων. Να πληρώσουν κράτος και εργοδοσία. Υγεία - Πρόνοια αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν για όλους.
- ▶ Άμεση στήριξη των αυτοαπασχολούμενων με κατοχύρωση αφορολόγητου ορίου στα 12.000 ευρώ και διαγραφή μέρους χρεών σε τράπεζες και Δημόσιο.
- ▶ Κατοχύρωση κατώτερων εγγυημένων τιμών στα αγροτικά προϊόντα.

Για την υπεράσπιση των λαϊκών συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Το τελευταίο διάστημα, η κυβέρνηση της ΝΔ ενίσχυσε το νομικό οπλοστάσιο για την ένταση της καταστολής των λαϊκών αγώνων, επιβεβαιώνοντας ότι η αντιλαϊκή οικονομική πολιτική πάει χέρι - χέρι με την κρατική καταστολή και τον αυταρχισμό. Ο νόμος για τον περιορισμό των διαδηλώσεων σε συνδυασμό με τα - ευρωενωσιακής έμπνευσης - μέτρα κατά του λεγόμενου «ριζοσπαστισμού» έρχονται να συμπληρώσουν το θεσμικό πλαίσιο περιορισμού του απεργιακού δικαιώματος, των κινητοποιήσεων ενάντια στους πλειστηριασμούς κ.λπ. που διαμόρφωσαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση και οι διάφοροι προπαγανδιστικοί της μηχανισμοί εντείνουν τον αντικομμουνισμό και την επίθεση στο ΚΚΕ, με αφορμή κυρίως την απόφαση για παρουσία εκπροσώπου της κυβέρνησης στις εκδηλώσεις της Ένωσης Αποστράτων στον Γράμμο και την επιβολή προστίμου για τα οικονομικά του Κόμματος.

Η πάλη απέναντι στην κρατική καταστολή, την εργοδοτική τρομοκρατία και τον αυταρχισμό, απέναντι στην επίθεση στα λαϊκά συνδικαλιστικά δικαιώματα, στα δικαιώματα των προσφύγων και μεταναστών πρέπει να μπει στην προμετωπίδα της πάλης του ταξικού εργατικού κινήματος και της Κοινωνικής Συμμαχίας, ξεκινώντας από

τους χώρους δουλειάς. Σε αυτόν τον αγώνα μπορεί και πρέπει να συνεισφέρει κάθε εργαζόμενος, προοδευτικός άνθρωπος, επιστήμονας, καλλιτέχνης, νομικός κ.λπ. Ιδιαίτερης σημασίας μέτωπο είναι η δίκη της Χρυσής Αυγής που μπαίνει σε φάση ολοκλήρωσης.

Η υπεράσπιση των λαϊκών, συνδικαλιστικών δικαιωμάτων θα στηρίζεται στην οργανωμένη απειθαρχία του ταξικού κινήματος, με στόχο την ακύρωση στην πράξη των αντιδραστικών νόμων. Κυρίως, όμως, αυτός ο αγώνας θα ενισχύει τον συνολικό αντικαπιταλιστικό - αντιμονοπωλιακό προσανατολισμό της πάλης, την ανάδειξη της ταξικής ουσίας της αστικής δημοκρατίας, κόντρα σε λογικές που αποσπούν την καταστολή από τον καπιταλιστικό εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του αστικού κράτους, ενισχύοντας τα κάλπικα δίπολα (πρόοδος - συντήρηση) και διευκολύνοντας τις αυταπάτες μιας μελλοντικής σοσιαλδημοκρατικής κυβερνητικής διαχείρισης.

Να καταργηθούν άμεσα:

Ο νόμος περιορισμού του απεργιακού δικαιώματος που ψήφισε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος συμπληρώθηκε από τη ΝΔ, και ο νόμος απαγόρευσης και περιορισμού των διαδηλώσεων που ψήφισε η κυβέρνηση της ΝΔ.

Με βάση τις παραπάνω εξελίξεις, είναι επείγουσα ανάγκη οι Κομματικές Οργανώσεις, η ΚΝΕ, οι φίλοι και οπαδοί του Κόμματος να βρεθούν από τώρα σε θέση μάχης για την οργάνωση της εργατικής - λαϊκής απειθυσίας.

Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, πολύ περισσότερο που οι εξελίξεις μπορεί να είναι καταγιστικές και απρόβλεπτες. Το ΚΚΕ, η ΚΝΕ, το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα έχουν αποδείξει ότι μπορούν να συνδυάζουν αυτόν τον αγώνα με την αναγκαία τήρηση των μέτρων προστασίας του λαού, σε συνθήκες πανδημίας, όπως η σημερινή.

Τα νέα μέτρα, που ετοιμάζεται να εξαγγείλει η κυβέρνηση στη Θεσσαλονίκη, δεν θα φέρουν τίποτε ωφέλιμο για τον λαό. Αυτό προκύπτει από τις προτάσεις της Επιτροπής Πισσαρίδη όπως και από το ίδιο το Ευρωπαϊκό Ταμείο.

Αυτός ο αγώνας πρέπει να οργανωθεί με ανοικτό το μέτωπο σε λογικές και απόψεις, που καλλιεργούνται μεθοδικά από την κυβέρνηση, τα άλλα αστικά κόμματα, διάφορους μηχανισμούς του συστήματος και ενισχύουν τη συντηρητικοποίηση, τον φόβο, την παθητικοποίηση, σε τελική ανάλυση οδηγούν από τον ένα ή άλλον δρόμο στον αφοπλισμό εργατικών - λαϊκών δυνάμεων.

Τέτοιες είναι, για παράδειγμα, οι θέσεις που ενοχοποιούν αποκλειστικά τον λαό, αλλά και τη λαϊκή πάλη για την εξέλιξη της πανδημίας και των επιπτώσεών της, στο όνομα μιας ψευδεπίγραφης ατομικής ευθύνης, ενώ την ίδια στιγμή εξωραίζουν το ρόλο του κράτους και συγκαλύπτουν τις κυβερνητικές ευθύνες στη λήψη των αναγκαίων μέτρων προστασίας της ζωής, της υγείας, του εισοδήματος του λαού. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο αξιοποιούνται και οι διάφορες θεωρίες συνωμοσίας, ανορθολογικές και μεταφυσικές εξηγήσεις για την προέλευση και εξέλιξη της πανδημίας.

Κυρίως, όμως, είναι η άποψη που καλεί σε «εθνική ομοψυχία και συνεννόηση για την αντιμετώπιση των πρωτόγνωρων δυσκολιών» και που προβάλλεται συστηματικά τόσο από τη ΝΔ, όσο και από τον ΣΥΡΙΖΑ - στο όνομα μιας «υπεύθυνης» πλην όμως άσφαιρης αντιπολίτευσης - το ΚΙΝΑΛ και τα άλλα κόμματα. Αυτή η θέση ουσιαστικά καλεί τον λαό να υποστείει τη σημαία των διεκδικήσεων για τις ανάγκες του, να συναινέσει στους στόχους της αστικής τάξης, παρουσιάζοντάς τους ως «εθνικούς»

και -στην «καλύτερη» περίπτωση- να επιλέγει κάθε φορά τους διαχειριστές της ίδιας επικίνδυνης αντιλαϊκής στρατηγικής. Οι εξελίξεις έφεραν ξανά στο προσκήνιο τη χρεοκοπία του λεγόμενου μοντέλου της «εξωστρέφειας», που είχαν κάνει σημαία τους όλες οι κυβερνήσεις, αναγορεύοντας τον Τουρισμό σε «ατμομηχανή» της οικονομίας, υπονομεύοντας παράλληλα τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας.

Στην πραγματικότητα, αυτές οι δύσκολες και σύνθετες συνθήκες φέρνουν ακόμη περισσότερο στην επιφάνεια τις αγεφύρωτες ταξικές αντιθέσεις που υπάρχουν μέσα στην κοινωνία και αποδεικνύουν ότι δεν υπάρχει - και ούτε μπορεί να υπάρξει - κοινό συμφέρον ανάμεσα στο κεφάλαιο, από τη μια μεριά, και την εργατική τάξη, τον λαό, από την άλλη. Το ξεπέραςμα της οικονομικής κρίσης και η αντιμετώπιση των οξυμένων ανταγωνισμών απαιτούν την περαιτέρω συντριβή των εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων, αλλά και νέο γύρο πολεμικών αναμετρήσεων. Η ίδια η εξέλιξη και διαχείριση της πανδημίας, με επίκεντρο την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων και τη δημοσιονομική σταθερότητα του αστικού κράτους, έφερε, για μια ακόμη φορά, στο προσκήνιο τη βαρβαρότητα και τη σήψη του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Γι' αυτό και το αστικό κράτος - ειδικά σε τέτοιες συνθήκες - εντείνει την ιδεολογική και πολιτική του παρέμβαση, συνδυάζοντας μεθόδους και μέσα με εκείνα της χειραγώγησης και της καταστολής.

Από τις ίδιες τις εξελίξεις (όξυνση ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και κίνδυνοι πολεμικών συγκρούσεων, πανδημία και διαχείριση της οικονομικής κρίσης), μπαίνει στο επίκεντρο το ζήτημα της μοναδικής πραγματικής διεξόδου από την πλευρά των εργατικών - λαϊκών συμφερόντων.

Η αναγκαιότητα να σπάσει ο φαύλος κύκλος των αντιφάσεων ενός συστήματος, που αδυνατεί να ικανοποιήσει ζωτικά δικαιώματα και ανάγκες για τη μεγάλη λαϊκή πλειοψηφία, την ίδια ακριβώς στιγμή που η άνοδος της παραγωγικότητας, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και της επιστήμης διαμορφώνουν προϋποθέσεις για άλματα στη ριζική βελτίωση και αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων. Αναδεικνύεται ακόμη περισσότερο και με πιο παραστατικό τρόπο το πώς η οργάνωση της οικονομίας με κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος, η εξουσία στα χέρια μιας κοινωνικής μειοψηφίας, των εκπροσώπων των μονοπωλιακών ομίλων, γίνεται εμπόδιο για την κοινωνική πρόοδο και ευημερία. Συσσωρεύονται στοιχεία που φανερώνουν την αναγκαιότητα του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, δηλαδή της εργατικής εξουσίας, για τη θεμελίωση της κοινωνικής ιδιοκτησίας, του κεντρικού επιστημονικού σχεδιασμού της οικονομίας, με κριτήριο την διευρυνόμενη ικανοποίηση όλων των κοινωνικών αναγκών.

Το ΚΚΕ είναι το μοναδικό κόμμα που όχι μόνο έχει ως Πρόγραμμα αυτήν την διεξοδο, αλλά και δεν αποκόβει από αυτόν το δρόμο την πάλη για όλα τα εργατικά - λαϊκά προβλήματα, τις προϋποθέσεις για να δοθούν λύσεις σε αυτά. Είναι και το μοναδικό κόμμα που διαθέτει όλες του τις δυνάμεις, ώστε ο λαός μας, οι εργαζόμενοι να πιστέψουν στη δύναμη και τη δυνατότητά τους να καθορίσουν τις εξελίξεις, να βάλουν τη δική τους σφραγίδα, να υλοποιήσουν αυτήν τη διεξοδο. Τα μέλη και τα στελέχη του ΚΚΕ παλεύουν από κάθε μετερίζι σε αυτήν την κατεύθυνση, πρωτοστατούν στην οργάνωση των εργατικών - λαϊκών αγώνων για όλα τα προβλήματα, διεξάγουν την ιδεολογικοπολιτική διαπάλη με τις αντιλήψεις, τις διαστρεβλώσεις, τις προκαταλήψεις, που θεωρούν αιώνιο το σημερινό σύστημα, παρόλο που σαπίζει και που προβάλλουν ως μοναδική δήθεν διεξοδο για τον λαό την ολοένα και μεγαλύτερη προσαρμογή των αναγκών και δικαιωμάτων του στα όρια που το καπιταλιστικό σύστημα θέτει, με βάση τους «εκσυγχρονισμούς» και τις «αναδιαρθρώσεις» του. Αξιοποιούν τα διάφορα μέτωπα πάλης για να δείξουν τις δυνατότητες του άλλου δρόμου ανάπτυξης, του σοσιαλισμού, καθώς και ότι σήμερα υπάρχουν αυτές οι δυνατότητες στην Ελλάδα.

Γι' αυτό, άλλωστε, οι κομμουνιστές και οι κομμουνίστριες δίνουν τη μάχη, ώστε ο καθημερινός αγώνας να μην εγκλωβίζεται στις διάφορες παραλλαγές της αστικής κυβερνητικής διαχείρισης και στα όρια που καθορίζονται από τους διεθνείς ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς - ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΔΝΤ κ.λπ. Υπάρχει, πλέον, πλούσια πείρα στον λαό, από τη δεκαετία που προηγήθηκε και τη στάση όλων των κυβερνήσεων, για να ξεπεράσει τις παγίδες και τα κάλπικα διλήμματα, που του στήνουν η κυβέρνηση της ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ - ως ο νέος φορέας της σοσιαλδημοκρατίας - το ΚΙΝΑΛ και τα άλλα κόμματα, στο πλαίσιο της συνεχούς αναμόρφωσης του αστικού πολιτικού συστήματος.

Δίνουμε τη μάχη, ώστε οι καθημερινοί αγώνες στα διάφορα μέτωπα να οδηγούν στην ενίσχυση του ταξικά προσανατολισμένου εργατικού κινήματος, σε μαζική συμμετοχή στα εργατικά σωματεία, στους φορείς των αυτοαπασχολούμενων - επαγγελματιών, των αγροτών, του ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος, των μαθητών, των φοιτητών. Να δυναμώνει η κοινή δράση, η Κοινωνική Συμμαχία, σε αντικαπιταλιστική - αντιμονοπωλιακή κατεύθυνση, η σύγκρουση με τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, να ανοίγει ο δρόμος στην πάλη για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Ακριβώς για όλους αυτούς τους λόγους είναι αναγκαίο όσο ποτέ σήμερα ακόμα περισσότερο να δυναμώσει η συμπόρευση με το ΚΚΕ.